

SZÍNHÁZI ÚJSÁG

Szerkeszti:

MAGYAR LÁSZLÓ

25. szám

Ára: 3000 K.

hinta jelenet a

„HÁROM GRÁCIÁ”-ban.

Nagyban gyárt disz-
doboz, emlékkönyv,
hegedütök, kalapdo-
bozok. írómappákat

Hegedüs Ferenc

műkönyvkötészeté és dobozüzeme
Hódmező-Vásárhely.

Állandó nagy raktár.

DUS VÁLASZTÉK!

SZOLID ÁRAK!!!

Elsőrendű saját készítményű BÖRÖND és BÖR-
DISZMŰÁRUK legolcsóbban, dus választékban
csak nálam **ROSENFELD IZSÓ** Deák Ferenc-u. 1.

*A keleti ország összes virág illatszerei
annak a kréme, pudere, szappana, amely
az arcot szépé és üdévé teszi kaphatók*

VÉSZI Illatszer Királynál

Hódmezővásárhely, Kinizsi-utca 7. szám.

Illatszerek, puderek, szappanok
legjobb minőségben az
elősmert legol-
csóbb árakban **Szendy-drogériában**
kaphatók.

Irógépek,

számozógépek, mindennemű fegyverek és műszerek,
kerékpárok és varrógépek alakítását és javítását,
valamint finomabb és kisebb méretű különféle fogas-
kerekek marását és finomabb kivitelű vas- és fém-
esztergályozásokat pontosan és méltányosan készít

Zagyi Mátyás műszerész Hmvásárhely, Teleki-u.

SZÍNHÁZI ÚJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, „Mars“-nyomda, Tiszá L.-körút 97.

Telefonszám 17-35.

Bejárat a Szikra-utca sarkán.

Előfizetési árak:

Negyedévre 32.000 Kor., Egy óra 11000 Kor.

Egyes szám ára 3000 korona.

Hirdetéseket tarifa szerint közlünk.

SZÍNHÁZI, TÁRSADALMI ÉS MŰVÉSZETI ORSZÁGOS REVÜ

Augusztus.

(M. l.) Az igazság és a naptár szerint még nyár van, sőt most következne a legnyarabb nyár, a vén asszonyok nyara és még is tudja a jó Isten miért, olyan nyár-sírató, őszi hangulatok felé hajlik akaratlanul is az írás. Mintha már mélyebb lenne az ég kékje, mintha itt-ott már megmarta volna a barna rozsdá a falombokat. Éjjel hűs ködök ereszkednek az elhítványult Tiszára és a zeneszámok is mintha őszi bánatot muzsikálnának.

Tegnap találkoztam valakivel Ujszegeden. A haldokló rózsákat nézte és végtelen szomorúság volt a szemében. Egy padon ült a platánfák alatt és egy sárguló levél hullt az ölébe. Sokáig nézte a rózsákat, majd megfordult és a pad hátába szív-formát és két betűt vésett bicskájával; lehet, hogy valami nyári szerelem titkos sírfeliratát.

Azután később, amikor a nap már a tulsó hídő mögül raké-
tázta vérpiros fényét a lombok közé, fölkel a padról, sóhajt és lassu lépésekkel eltűnt valamelyik mellékösvény kanyarodójánál. Sokáig néztem utána.

Akkor hirtelen úgy éreztem, hogy meghalni ment el. Lehunytam szememet és láttam, hogy messze, a sűrű bozót mélyén, neki támaszkodik egy fatörzsének, meredt tekintettel bámul maga elé és lassan halántékához emeli a revolver csövét. Aztán láttam, hogy véresen bukik le a földre, karjával görcsösen átöleli a fát és a lombok sárga levelekkel síratják tele.

(Másnap találkoztam vele, akit már meg is sírtam. A Korzón sétált és monoklija mögül fikszirozta a nőket. Még csak életunalom sem látszott az arcán. Sőt! Gondtalanul mosolygott és vidáman fujta a cigarettafüstöt a sétálók arcába.)

Amikor fölnyitottam a szememet, már új emberek voltak körülöttem. Nevettek, kacagtak, vitakoztak, szerelemről és tőzsdéről beszéltek, meg arról, hogy hűvös van, elmúlt a nyár és nem lehet a strandra járni.

Öreg virágosasszony tipegett hozzám.

— Nagyságos ur, szép rózsám van, vegyen néhány szálat az „ideál“-jának. (Igy mondta szó-

ról-szóra, hogy ideáljának.) Nézze már, ezt a sárga rózsát. Ennél szebbet úgy se látott. Tessék már venni, had örüljön neki, úgy se lösz már sokáig rózsá. Ez az utója.

És beszélt még a jó öreg, sokat, nagyon sokat, gyorsan szaporázott szóval. Megkérdezte, hogy milyen a haja, a szeme, círógató-s-e a keze, szeretem-e nagyon és szeret-e? És határozottan, ellentmondást nem tűrő hangsúlyozással állította, hogy nagyon szereti a sárga rózsát, hogy ha meg is bántottam valamivel, a sárgarózsáért megbocsájt. Lehet, hogy meg is csókol.

— Vegye mög mán ezt a né-

hány szalat, a jó Isten áldja mög. Olyan fáradt vagyok, egész nap szaladgáltam, pedig nagyon öreg már a csontom. Ha megvenné, hazamöhetnék.

Megvettem. Most itt haldokolnak a kezemben. Mintha sirnának, mintha ők is az elmúlt nyarat siratnák, amely pedig nem mult el, mert hazudik az ég ki-mélyült kéksége, hazudnak a rozsdafoltok a zöld mindenségben és hazudnak a Tisza fölött elsurruló hideg ködök is.

Augusztus van.

De néha mégis megsimogatja a szivünket az ősz, mert ott bujkál már valahol a közelben és halkán belopódzik a lelkünkbe...

A felháborodott város.

E sorok írójának már számtalan kellemetlensége volt azért, hogy a rendes kerékvágásba igyekezett terelni a közvéleményt. Tesszem azt, olvastam az újságban, hogy „legközelebb szerződötési célból föllép Dali Pintyőke, az ünnepekt szubrett s ez a tény olyan lázas érdeklődéssel találkozunk, hogy az emberek városzerte másról sem beszélnek.“

Helyes, mondom, ez már döfi. Megyek hát az utcán és akaratlanul is meg kell hallanom a népek beszélgetését.

— Miért nem vettél drágám, egyszerre egész akó zsirt? — kérdi Illetőné a veletartó kebelbarátnőjét, Bizonyosné.

— Miért nem vettem? — feleli Bizonyosné, könnyű azt mondani, de miből? Még ha megkaptuk volna a multhavi különbözetet!

Tudod, néha azt hiszem, hogy meg kell bolondulnom.

Igy vagyok én is. Kérlek, ki-megyek a piacra...

Ebben a hangnemben folyt tovább a beszéd. Én csak elhallgattam egy darabig, de aztán közbeléptem.

— Bocsánat, hölgyeim, de önök eltértek a közhangulattól.

— Tessék? — néznek rám riadtan.

— Igenis, azt olvastam, hogy az emberek másról sem beszélnek, mint Dali Pintyőke legközelebbi fölléptéről. Méltóztassanak tehát az újságközleményhez alkalmazkodni és hagyják a pokolba a disznózsirt.

Az egyik hölgy erre kijelentette, hogy ha bolond vagyok, zárassam be magam, de ne veszélyeztessen a közbiztonságot, a másik tanács

helyett megvillogtatta a nap-
ernyőjét.

— Eltakarodjon, vagy meg-
verem.

Az első eshetőséget választottam,
eltakarodtam, még pedig benső
nagy méltatlankodással. Istenem,
fiatal voltam és naiv, nekem szent
volt minden nyomtatott betű s el-
se tudtam képzelni, hogy abból
valami ne legyen igaz.

Továbbra is megőriztem azért
a hitemet, — végülre két okve-
tetlenkedő asszony még nem csi-
nál törvényt — s figyeltem a köz-
hangulatot, mikor arról olvastam,
hogy „városunk lakossága másról
se beszél, mint Kohn Benő most
megnyílt üzletéről.“

Sok időbe tellett, míg meg-
értettem a frázisok erejét, ezek
során is azt a csodálatos valamit,
amivel a színész hisz a maga
szavában. Nevezhetném ezt vele-
született naivságnak is, mert a
naiv vonás e tekintetben föltaal-
ható a legravaszabb rókában is.
A színész külön világban él, min-
den, ami nem vonatkozik reá,
vagy a mesterségére, eltöri előtte,
vagy legalább is másodrendű fon-
tosságú lesz. Ha nagyszabású, bő
programu ünnepségek történnek,
országos notabilitások részvételé-
vel, amiről ha nem is az egész
város, de annak jelentékeny része
beszél, — a színész azt mondja:

— A legérdekesebb mégis csak
a diszeloadás lesz.

(Ezt is érdemes volna egyszer
elemezni, miért „díz“ az olyan
előadás, amely szinte időtöltésül
ékelődik be egy nap műsorába?
Ki adja a másiknak a diszt?
A színház, vagy a jelenlevők?)

Elég abból annyi, hogy vége-
felé járt már *Almássy* Andre sze-
gedi működése, amikor valami

differenciája támadt a várossal.
Ha jól emlékszem, valami disz-
letről volt a szó, az övé-e, vagy
itt kell-e hagynia a szerződés ér-
telmében?

Mindegyik fél a maga igazát
vitatta, közben Almássynak el-
kellett utaznia, rábizta hát a tár-
sulatát *Hidvégi* Ernőre, a kothur-
nusus drámai erőre.

Ülök Almássyval egy napsuga-
ras délelőtt a Newyork-kávéház
előtt, amikor hirtelen feltűnik Hid-
végi. Ezt a kávéházat ugyanis
képtelen elkerülni vidéki színész.
Idejárnak elmúlt évtizedek vete-
ránjai mindenképen megkopva,
megöregedve, fehér hajjal és éhe-
sen, sőt itt lehet vasárnap dél-
utánokon látni leirhatatlan régi
divatu toilettü öreg nőket, cifra
tollas kalapban, mantillal, arcukon
ránc mellett ránc (a közökben
vastag réteg puder), az ajkukon
büvös mosoly, a szemük csillo-
gásában pedig a nyolcvanas évek
Serpolette-je, Lisbethje. Minden
megváltozott körülöttök, csak ők
maradtak lélekben a régiek, akik
szánakozó mosollyal nézik le az
új generációt.

— Ezek is valakik? Minket
ismertek volna, mikor 1882-ben
Szabadkán . . .

Hát jött Hidvégi is, egyszerre,
ránk talált s kezdte a referációját
arról, hogy mi újság Szegeden.

— A diszlet-ügyben döntött-e
a tanács? — kérdi hirtelen
Almássy.

— Döntött, feleli mélabusan
Hidvégi, oda kell adni.

Almássy megtorpan, nem akar
hinni a fülének, szinte dadog.

— És mit mondanak hozzá az
emberek.

— Mi-i-it? — gargarizál Hidvégi, másról sem beszélnek, mindenki fel van háborodva.

... Istenem, mindig ilyen volt az én szerencsém! Épp akkor voltam távol a várostól, amikor egy ekkora őszinte általános felháborodásnak lehettem volna a tanuja!

Bob.

Ha Schnitzler és Paul Morgan találkoznak.

Paul *Morgan*, az ismert berlini színész egy lipcsei hetilapban kedves módon mondja el találkozását Artur Schnitzlerrel, a „Körbe-körbe“ és az „Anatól“ világhírű szerzőjével.

— Gimnáziumba jártam. Egy szép napon az igazgató ad andiendum verbum citált. Reszketve álltam a szigorú pápaszemes ur előtt, aki fejemre olvasta sulyos bűnömet: „Az iskolában, előadás közben Artur Schnitzler „Kéjen“ című könyvét olvastam. Bizonyíték maga a könyv, amelyet tanárom megtalált fiókomban. A szigorú rektor a büntetést is azonnal kiszabta és néhány perc múlva már az iskola szégyen-ketrecében ültem. A büntetést sulyosbitotta, hogy Homéros Iliászának egyik részletét is le kellett ott, a ketrecben fordítanom, de ahelyett, hogy a rámparancsolt fordítást elkészítettem volna, levelet irtam Schnitzlernek és diákos lelkesedéssel üdvözöltem új könyve megjelenése alkalmából. Néhány nap múlva megkaptam a választ. A levélben Artur Schnitzler fényképe volt és rajta a következő mondat: „Bárcsak legközelebbi martiriumát egy érdemesebb dologért szenvedné el.“

— Évek múlva személyesen is találkoztam Artur Schnitzlerrel. Akkor már régen színész voltam és Schnitzler egyik darabjának premierjére készült Berlinben. A darab címe Fink und Fliederbusch volt és csufosan megbukott. A bemutató után, a gyászvacsoránál együtt ültünk. Akkor elmeséltem a költőnek életünk első közös epizódját, amikor miatta a gimnázium ketrecébe kerültem.

— Ugy? — mondta Schnitzler.
— És mi történt azután önnel?

— Megbuktam...

Mire Schnitzler keservesen válaszolta:

— Ugy látszik, ha mi ketten az életben találkozunk, akkor egyikünknek mindig el kell buknia...

Azóta nem találkoztam vele és valószínű, hogy Schnitzler nem is óhajt velem találkozni.

A sulyos büntetés.

Lengyel Gizi a „Süt a nap“ egyik előadásán a harmadik felvonásban, amikor Rubinyit jajgatással a szinpadra hívja, annyiszor kiabálta és olyan erősen: „Jaj-jaj-jaj, jaj a lábam“, hogy csunyául berekedt. Másnap az orvoshoz ment, aki megállapítja, hogy nem csak rekedt, hanem sulyos torokbaja is van. Megkérdezte, hogy ki az édesapja és hol lakik. Így derült ki, hogy Lengyel Gizi papája a Montenuovo hercegi uradalom tisztartója és Németbolyon lakik.

— Hát akkor kedves művésznő szépen haza megy a papájához, — parancsolta a doktor, — levegő változásra van szüksége. azonfelül pedig 8 napig egy árva hangot sem szabad a torkán kiengedni.

Sirva borult szegény Lengyel Gizi az asztalra.

— Miért sir? vigasztalta az orvos, Lengyel Gizi pedig könnyek között sirva fordulta a szót:

— Do-do-doktor ur, mi-mi-mivel é-é-é-érdemeltém ezt a súlyos bühühüntetést? . . .

—tör.

TEREFERE.

— Mit csinált Vásárhelyen?

+ Átmentem a *Vörös malom* előadására. Mondhatom nagyszerű előadás volt, minden zökkenő nélkül ért véget az előadás éjféle.

— Hihetetlen. Ilyen sokáig tartott?

+ Hát tetszik tudni, nem is lett volna igazi Vörös malom bemutató, ha pont 8-kor kezdték volna. Fél 9 után öt perccel felgördült a függöny és a közönség előtt állott Homonnay Rezső, mint Magister.

— Hát nem Cobor játszott?

+ Nem bizony, Cobor már nem lép fel többet Hódmezővásárhelyen Gallai Mártonnal együtt.

— Jó dolguk van, de azért nem irigyelem őket, mert egy színésznek a gázsín kívül a tapsokra is szüksége van.

+ Na, tapsolt eleget a vásárhelyi közönség. Megtapsolt minden szereplőt, különösen a díszleteket, mert még ilyen szép díszleteket soha nem láttak Vásárhelyen. Az előadás után a színügyi bizottság elnöke felkereste Andor színigazgatót és további 15 évre felajánlotta a színházat.

— Na, remélem elfogadta?

+ Dehogy, azt mondta, hogy csak husz évre fogadja el.

— Kik voltak az új szereplők?

+ Először is *Veér Judit*, egy csodálatos tehetségű fiatal színésznő, aki boldogan jegyezte fel naplójába: „Első felléptem 1924 július 29 Andor Zsigmond társulatánál, Hódmezővásárhelyen a Vörös malom Mima szerepében“. A művésznő egyébként olyan fiatal, hogy az érdeklődőknek minden pironkodás nélkül megmutatja a keresztlevelét. Reményteljes, nagy jövő előtt áll, de mindenki attól fél, hogy már egy év múlva Budapestre szerződik.

— Beszéljen a többi szereplőről is.

+ Homonnay Rezső aranykedélyű fiu, behizelgő tenorcsengésű hangjával első fellépésére megfőzte a leánysziveket. Olyan szép fiu, hogy mint ördög, akármit csinált, nem tudta elcsúfítani magát. A Renaissance - Színházról szerződött Andor Zsigmondhoz, mert orvosai levegőváltozást ajánlottak neki. A gonosznyelvek szerint azonban szívügyek miatt hagyta el a fővárost.

— Más uj nem volt?

+ Dehogy nem. *Kendeci Anna* énekes naiva.

— Mit énekelt a Vörös malomban?

+ Biz az semmit, hanem ő játszott Lengyel Gizi helyett János Jánosnét. Szép lány és szépen beszél, hamar megszereti a szegedi közönség is.

— Hát a többi új tagokról mit tud?

+ Csupa szép és fiatal tagja lesz a szintársulatnak, noha a fiatalságot itt csak az évek számára értem. A jövő évi társulatnak *Herceg Vili* lesz a tatája és *Uti Giza* a mamája.

— No kívánom, hogy a gyerekek olyan jók legyenek, mint a szüleik.

+ Olyanok is lesznek, Herceg Vili már előre örül annak, hogyan fog ő basáskodni a fiatalokon. Az Erdélyből jött színészek közül Lengyel Vilmos hősszerelmest sajnálják legjobban a Kolozsváriak, tulajdonképpen ő miatta írták Andor ellen a támadó cikkeket.

— Ki jön még Kolozsvárról?

+ Sokan. *Oláh* Ferit azonban mindenki ismeri, mert szegedi fiu, aki éveken át hódította a szegedi közönséget.

— Hogyan élnek Vásárhelyen a színészek?

+ Nagyszertűen. Elsősorban is minden olcsóbb, mint Szegeden, a legtöbben nem is szállodában laknak, hanem privát helyeken, mert a szállodában nem lehet főzni.

— Nőket?

+ Dehogyan nőket, — enivalót. Minden színésznek van konyhája és a színészek a vásárhelyi hetipiacok legszorgalmasabb látogatói. Mikor az esti előadáson öszszegyülekeznek, mást sem lehet hallani, csak áradozást, hogy milyen jól ebédeltek. Meg is hiztak, még Timár Ila is gömbölyödni kezd.

— A nőtlen színészek is főznek?

+ Azok nem, a szállodai étteremben étkeznek, az asztalnál Keleti Lajos színházi tisztjéhez méltóan a rendre ügyel.

Csak egy hiányzik a szegényeknek.

— Ugyan mi?

+ A Nikkel és Pakfond Egyesült részvénytársaságok ülései.

— Mondjon még valamit.

+ A viszontlátásra.

—*sidó*,

Kutya eset.

Szegény Gazdy Aranka nagybeteg fekszik a vásárhelyi közkorházban, állítólag tifusza van, az orvosok nem engednek látogatókat a közelébe. A betegséggel kapcsolatban sokat beszélnek a színészek. Baán Klári, amikor meghallotta, hogy Gazdy Aranka tifuszban fekszik gázsijának utolsó roncsain egy üveg pezsgőt vett és elküldte Gazdynak, mert a háziasszonya azt beszélte, hogy a tifuzos betegnek ez jót tesz.

Amikor a művésznő szállodai szobájában rosszul lett Czobor Imre és Gallai Márton ápolgatták. A beteg állapota olyan rosszra fordult, hogy a két színész már nem tudott mit csinálni s elhátározták, hogy orvost hívatnak. Felzörgették a szobaasszonyt, hívjon orvost a beteghez. A szobaasszony álmos szemekkel nyitott ajtót és kísérteties hangon szólt:

— Hallották? a kutya, hogy vonyít. Ez halált jelent.

Akár, hogy kérelték a szobaasszonyt, nem ment orvosért. Amíg az orvos öltözködött, Gallai Márton feszengve álldogált a sarokban, azután jobban beburkolta magát kabátjába.

— Hát magának mi a baja? Kérdezte az orvos.

— Mondja orvos ur igaz az, ha a kutya vonyít, az halált jelent?

Az orvos kacagott, Gallai még jobban a kabátba bujt... Azóta a Czobor, ha Gallainak kellemetlen perceket akar okozni, csak oda szól:

— Marci! Hallod, hogy vonyít a kutya?

—*tör*.

A szegedi színház új társulata.

Andor igazgató a jövő szezonra társulatát már véglegesen összeállította.

A társulat szervezete a következő:

Vezetőség:

Andor Zsigmond igazgató.

Baróti József prózai rendező és helyettes igazgató, ki az Unióból szerződött Szegedre.

Rátkay Sándor rendező, jubiléum művésznőnk.

Faludi Károly tánc- és balettmester, szólótáncos, a bécsi Volksoperből szerződött Szegedre. (Balett-iskolát is nyit.)

Beck Miklós karmester Sopronból jön.

Rajna Sándor karmester, ismert dalszerző, a Kis Komédia volt tagja.

Szabó Károly ismét titkár. Keleti Lajos ügyelő. Vass Mihály ügyelő. Jászai Böske sugó. Vass Mihályné sugó, már ismert tagjai a társulatnak.

I. Az operaegyüttes tagjai:

Kertész Vilmos tenorista Aradról. Leopold Andor baritonista, az Operaház ösztöndíjas tagja. Márkus Gyula bassista Nagyváradról. Molnár Rezső bassista, a múlt szezonból. Sugár Frigyes baritonista Kolozsvárról. Szász Edith énekesnő, a múltévi operaegyüttes főerőssége. Zitta Emma alt, az Operaház ösztöndíjas tagja.

II. Énekes személyzet más énekes darabokhoz:

Berky József táncos komikus Kolozsvárról. Csonka Antal népszínműénekes a Gazdy-színésziskolából. Csordás György szegedi

fiu, régi ismerősünk. Delly Ferenc siheder, a múlt szezonból. A Faith Giza énekesnő, a direktorné. Fenyves Sándor bonvivant, bariton, az OSzE színésziskolájából. Herczeg Vilmos és Herczeg Vilmosné, a régi társulatból. Kenderesy Aranka énekes naiva, a színészakadémiából jött s már játszik. Kiefer Lujza szubrett, a Fővárosi Operettszínház volt tagja. Kovács Kata primadonna Nagyváradról. Kristóf Ferenc bonvivant, tenor, a Rákosi Szidi színésziskolájából. Virágh Ferenc buffokomikus, a Royal Orfeum volt tagja.

III. Kizárólag prózai darabokban játszó művészek:

Baán Klári szende, társalgási színésznő, a múlt évi társulatból. Hoffmann Juci drámai szende Kolozsvárról, aki már volt a szegedi szintársulat tagja. Homonnai Rezső lírai szerelmes, a Renaissance-Színház volt tagja. Lengyel Gizi naiva, a múlt évből. Lengyel Vilmos szerelmes színész Kolozsvárról. Oláh Ferenc hős és jellemszínész Kolozsvárról. Rózsási Ibolya komika, az OSzE színésziskolájából. Szabó István társalgási és jellemszínész, a múlt szezonból. Uti Gizella kedves, ünneptelt művésznőnk. Vér Judit hősnő, a színészakadémiából.

Leszerződött még a színigazgató 16 kardalost és 16 kardalosnőt s ha a már eddig bevált és megmaradt műszaki személyzetten kívül megemlítjük azt, hogy a zenét a kilencedik gyalogezred 30 tagu zenekara szolgáltatja, amely az operaelőadásokon a filharmonikusok zenekarával bővül, elmondhatjuk, hogy a társulat teljes.

HIREK

A „Szinházi Ujság“ nyári szabadsága. Most elbucszuk a „Szinházi Ujság“ kedves olvasóitól. Nyári szabadságra megy. Nem nagy időre, csupán egyetlen, röpké hónapra, amely idő alatt szöveges szinlap fog csak megjelenni. Nyugodtan mehet szabadságra, mert Vásárhelyen már nekilendült a szezon és úgy már magától is, anélkül, hogy nógatni kellene. Jó nyaralást kíván tehát a Szinházi Ujság mindenkinek.

Tanay Frigyes gyógyulófélben. A Vigszinház kiváló művészt, Tanay Frigyeszt már hetek óta kezelik a Budakeszi Szanatóriumban, ahová Tanay tüdőcsucshurutja miatt volt kénytelen beköltözni. Tanay állapotában most lényeges javulás állott be, úgy, hogy az orvosok véleménye szerint az őszi szezonban már újra megkezdheti működését a Vigszinháznál.

A három grácia. Szerdán kerül Vásárhelyen először színre Lehár Ferenc világhírű revü-operettje, A három grácia.

A szegedi színházi szezonban negyvenszer adták, mindannyiszor zsfolt ház előtt. Előreláthatólag Vásárhelyen is tomboló siker és zsfolt házak fogják jelezni e kiváló operett diadalát, A színház igazgatóságának a biztos siker reményében sikerült vendégszereplésre megnyerni a társulat tavalyi kedvencét, Kálmán Mancit, aki Mariette szerepét fogja játszani.

Az operetthez szenzációs új díszletek és jelmezek készültek, úgy

hogy a darab külső kerete is méltó lesz a pompás előadáshoz, melyben az operett-személyzet legjobbjai szerepelnek.

Az Antónia filmen. Lengyel Menyhért vígjátékának, az Antóniának amerikai előadási jogát Gilbert Miller és Ben Blumenthal szerezték meg együttesen és ugyancsak ők szerezték meg az Antónia megfilmesítési jogát is. A magyar vígjáték ennél fogva egy amerikai filmgyár felvételében fog vászonra kerülni, még pedig az Universal Film Corporation előállításában. Az Antóniát filmen Erick von Stroheim, az Universal Film Corporation rendezője fogja rendezni, aki azelőtt osztrák-magyar hadseregbeli tiszt volt és a háboru befejezése után tért át a filmrendezői pályára olyan eredménnyel, hogy ma Amerika egyik legnagyobb gyárának rendezője. Az Antónia női főszerepét filmen az eddigi terv szerint Bébé Daniels-szel akarják játszani, a férfi főszerepet pedig az Amerikában tartózkodó Várkonyi Mihállal.

Végre Faragó Ödön lett a felvidéki magyar színházak igazgatója. Ismeretes, hogy a Felvidék minisztere ideiglenesen, nyári szezon tartamára Faragó Ödön volt kassai színházigazgatót ruházta föl azzal az engedéllyel, amely egyedül őt jogosítja fel, hogy a Felvidék legnagyobb városaiban társulatával színházi előadásokat tartson. Mint Prágából jelentik, az ideiglenes nyári engedélyt most a miniszter teljes esztendőre meghosszabbította, vagyis 1925 augusztus 25-éig Faragó Ödön társulata fog játszani Kassa, Pozsony, Losonc, Lőcse, Komárom, Érsekújvár,

Rozsnyó, Dunaszerdahely és Rimaszombat városokban. Tekintettel arra, hogy Pozsonyban a magyar szintársulatot kívül cseh és német szintársulat is játszik, csak ezek után fogják megállapítani, hogy Pozsonyban a magyar szintársulat milyen hónapokban tarthat előadást.

Gondánál veheti a tavaszi szezon legszebb grenadin opál, mosó-opál stb. kelme ujdonságait **legolcsóbban**.

Két Yvain-operettet is bemutatnak a jövő szezonban. A Fővárosi Operettszínház első őszi ujdonsága Maurice Yvainnek, a *Cserebere* ismert francia komponistájának *Gosse de Riche*

című új operettje lesz. A francia operett magyar címében még eddig nem történt végleges megállapodás, Párom a kislány, Zenebona és A pénzes Jack címek között fognak választani. Ugyanekkor azonban még egy Yvain-operett is színre kerül Budapesten, még pedig *La dame decollée* című, amelyet Párizsban szintén sokat játszottak és budapesti előadási jogát az *Unió* szererte meg. Ez az új operett *A dekollált hölgy* címmel a *Blaha Lujza-Színház* egyik ujdonsága lesz.

Felelős szerkesztő: Magyar László.

Kiadja a „Színházi Ujság” lapvállalat.

Felelős kiadó: Zachariás György.

Hódmezővásárhelyi nyári szinkör.

MŰSOR:

Hétfő: Orfeusz a pokolban.
Kedd: Süt a nap.

Szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap: Három grácia.
Vasárnap délután: Mézeskalács.

Orpheus a pokolban.

Operett 4 felvonásban. Zenéjét írta: Offenbach.
Rendezte: Rátkai Sándor.

S Z E M É L Y E K :

Pluto	—	—	—	Bihari Sándor
Jupiter	—	—	—	Herczeg V.
Orpheus	—	—	—	Ocskay M.
Euridike	—	—	—	Szász Edith
Mercur	—	—	—	Polgár Gy.
Mars	—	—	—	Gáspár
Diana	—	—	—	Kmetty I.
Közvélemény	—	—	—	Horváth B.
Juno	—	—	—	Gulyásné
Venus	—	—	—	Kendecsy
Cupido	—	—	—	Véghelyi Iza
Hebe	—	—	—	Szeless M.
Stix Jankó	—	—	—	Bellák M.

SÜT A NAP.

Életkép 3 felvonásban. Irta: Zilahy Lajos.

Rendezte: Rátkai Sándor.

S Z E M É L Y E K :

Tiszteletes ur	—	—	—	Borbély S.
Tiszteletes asszony	—	—	—	Uti G.
Sárka	—	—	—	Bán Klára
Postamesterne	—	—	—	Gulyásné
Jolánka	—	—	—	Gémesi
Forgalmista	—	—	—	Szabó I.
Tanító	—	—	—	Herczeg
Tanítóné	—	—	—	Herczegné
Ponge Juhász	—	—	—	Polgár
Sámson Mihály	—	—	—	Rubinyi
Harangozó	—	—	—	Bereng
Szücs Mari	—	—	—	Kendecsy
Marika	—	—	—	Kazinczy
Örnagy	—	—	—	Fenyvesi
Rozika	—	—	—	Polgár I.
Laji	—	—	—	Delli
Koldus	—	—	—	Csordás
Pukló	—	—	—	Gáspár
Sámsonné	—	—	—	Borbélyné

A három grácia.

Revü operett 3 felvonásban. Irta: Lombard. Átdolgozta: Havsányi Zsolt. Zenéjét szerzette Lehár Ferenc.

Rendező: Rátkai Sándor.

Karnagy: Takács.

SZEMÉLYEK:

Trottoni	— — — —	Herczeg
Elena, unokahuga	—	Kenderesy
Casitti Carlo gróf	—	Fenyves S.
Lenoir detektívőnök	—	Polgár
Marietta	— — —	Kálmán M.
Spaghetti színművész	—	Bellák
Ninetta	— — — —	Horváth B.
Trittino	— — — —	Borbély

MÉZESKALÁCS.

Daljáték 3 felvonásban Irta: Emőd Tamás. Zenéjétszerzette: Szirmai Albert.

Rendező: Rátkai Sándor.

Karnagy: Takács Ágoston.

SZEMÉLYEK:

Királyné Encella	— —	Kendecsy
Buhu, udvari bolond	—	Bellák Miklós
Örzse, városi pesztonka	—	Véghelyi Iza
Jóska, bujdosó katona	—	Bihari Sándor
Öreg Jóskáné, szüléje	—	Uti Giza
Bábi, mézeskalácsos kofa	—	Faith Giza
Pityi Pál, csizmadia mester	—	Herczeg Vilmos
Lébenláb, főhoppmester	—	Rátkai Sándor
Mordizom, muskatéros kapitány	— — —	Molnár Rezső

Helyáruk:

Hely	Rendes	Délután Zóna
Páholy — — — — —	75.000	50.000
I. rendű ülőhely — — — — —	22.000	15.000
II. rendű ülőhely — — — — —	20.000	12.000
III. rendű ülőhely — — — — —	16.000	10.000
Erkély ülőhely — — — — —	16.000	10.000
Karzati ülőhely I. sor — — — — —	12.000	8.000
Karzati ülőhely II. sor — — — — —	10.000	6.000
Erkély- és földszinti álló — — — — —	7.000	5.000
Karzati álló — — — — —	6.000	4.000
Diákjegy — — — — —	5.000	3.000

A színházlátogató közönség b. figyelmét

felhivom dusan felszerelt raktáramra. Puderek, parfümök, szappanok, kölni vizek, arcfestékek stb. óriási választékban.

Vadász Illatszertár

Női és férfi szövetek, delain, voálok, vásznak, összes rőfös és rövid áruk legolcsóbban és legjobban Cserényi Józsefnél vásárolható Teleki-utca 16.